

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 15 Кодексу України про адміністративні правопорушення, частини другої статті 45 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України „Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України“

м. К и ї в
21 грудня 2017 року
№ 13-у/2017

Справа № 2-11/2017

Велика палата Конституційного Суду України у складі суддів:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Гультая Михайла Мирославовича – доповідача,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колісника Віктора Павловича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Мойсика Володимира Романовича,
Саса Сергія Володимировича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Уповноваженого

Верховної Ради України з прав людини щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 15 Кодексу України про адміністративні правопорушення, частини другої статті 45 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України „Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України“ від 24 березня 1999 року № 551–XIV (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22–23, ст. 197) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Гультая М.М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне подання – Уповноважений Верховної Ради України з прав людини – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення частини першої статті 15 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс), частини другої статті 45 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України „Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України“ від 24 березня 1999 року № 551–XIV зі змінами (далі – Статут).

Автор клопотання вказує, що законодавець у наведених нормах визначив певні групи осіб за професійною ознакою та встановив, що особи, які належать до цих груп, не несуть відповідальності за вчинення правопорушень, передбачених Кодексом. У такий спосіб створено окремі привілейовані групи осіб, які не несуть відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень на рівних засадах з іншими особами.

Суб'єкт права на конституційне подання наголошує, що у Конституції України передбачено випадки, коли посадові особи, віднесені до певних категорій, не можуть бути притягнуті до відповідальності та є

недоторканими, і зазначає, що до таких посадових осіб належать лише народні депутати України, Президент України та судді.

На думку Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, оспорювані положення Кодексу та Статуту стосовно вказаного правового регулювання суспільних відносин порушують конституційну вимогу рівності перед законом і принцип заборони дискримінації та не відповідають частині першій статті 8, частині першій статті 24 Конституції України.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі та враховуючи прийняття колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 12 липня 2017 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

Законом України „Про Конституційний Суд України“ передбачено, що у конституційному поданні щодо конституційності акта (його окремих положень) зазначається, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності акта (його окремих положень) (частина третя статті 51). Отже, суб'єкт права на конституційне подання, стверджуючи про невідповідність оспорюваного акта (його окремих положень) Конституції України, повинен аргументовано довести, що такий акт (його окремі положення) суперечить конкретним положенням Основного Закону України.

Твердження стосовно того, що особи, які належать до вказаних в положеннях частини першої статті 15 Кодексу, частини другої статті 45 Статуту категорій, не несуть юридичної відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень, не обґрунтоване, оскільки щодо таких осіб у зв'язку з особливостями проходження військової служби відповідно до чинного законодавства України встановлено дисциплінарну відповідальність.

Стверджуючи про невідповідність положень частини першої статті 15 Кодексу, частини другої статті 45 Статуту конституційній вимозі рівності перед законом та принципу заборони дискримінації, Уповноважений

Верховної Ради України з прав людини наводить приписи Конституції України та законів України, посилається на рішення Конституційного Суду України та Європейського суду з прав людини. Однак лише наведення змісту положень законів, цитування приписів Конституції України, юридичних позицій Конституційного Суду України та рішень Європейського суду з прав людини не є обґрунтуванням неконституційності оспорюваних положень Кодексу та Статуту.

Відповідно до пункту 3 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим цим законом.

Таким чином, суб'єкт права на конституційне подання не навів обґрунтування тверджень щодо невідповідності Конституції України положень частини першої статті 15 Кодексу, частини другої статті 45 Статуту, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 32, 35, 51, 62, 66, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 15 Кодексу України про адміністративні правопорушення, частини другої статті 45 Дисциплінарного статуту

Збройних Сил України, затвердженого Законом України „Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України“ від 24 березня 1999 року № 551–XIV зі змінами, на підставі пункту 3 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ